

Příloha 1 – Otázky pro dotazník

Jakého jste pohlaví?

Kolik let již učíte?

Na kterém učíte stupni?

Jaké předměty vyučujete (pouze pro učitele 2. stupně)?

Kognitivní oblast:

- Ve výuce využívám metodu kooperativního učení alespoň dvakrát týdně.
- Ve výuce využívám vrstevnické hodnocení a sebehodnocení alespoň třikrát za měsíc.
- Ve výuce využívám denně multisenzorický přístup.
- Pracuji s žákovskými portfolii alespoň jednou za měsíc.
- Uskutečňuji projektovou výuku pro žáky alespoň třikrát za pololetí.
- Začleňuji do výuky metodu aktivního učení alespoň dvakrát týdně.
- Ve výuce denně konkrétními opatřeními podporuji u všech žáků dosažení úspěchu (alespoň dílčího).
- Do výuky zapojuji téma well-beingu alespoň dvakrát za pololetí.
- Do výuky zapojuji hodnotové vzdělávání alespoň jednou týdně.
- Cíleně poskytuji žákům příležitost pro využití jejich talentů.
- Pravidelně využívám virtuální učební prostředí pro komunikaci se žáky.
- Jsem seznámena s některými výsledky výzkumů týkajících se well-beingu.

Fyzická oblast:

- Zabezpečuji žákům ve výuce krátké přestávky na pohybové aktivity každý den.
- Každý den umožňuji žákům využívat relaxační koutek zřízený ve třídě nebo antistresové pomůcky.
- Každý den zabezpečuji ve třídách pravidelné větrání.
- Ve třídě jsou lavice uspořádané tak, aby se žáci mohli snadno pohybovat a učitelé k nim měli snadný přístup.
- Každý den podporuji během výuky pitný režim žáků.

Emocionální oblast:

- Pracuji se sebereflexí žáků alespoň jednou za týden.

- Alespoň jednou měsíčně od žáků získávám zpětnou vazbu ke své výuce.
- Hodnotím žáky i formativně.
- Třída je vyzdobená výtvary žáků.
- Třída je vybavená antistresovými pomůckami (např. mačkácí míčky).
- Realizuji pravidelné komunitní kruhy obsahující aktivity na rozvoj socio-emočních dovedností.
- Každý den oceňuji očekávané chování žáků (např. pochvalou).
- Pravidelně využívám techniky podporující rozvoj copingových strategií.
- Mám s žáky zavedeny pravidelné rituály ve výuce.

Sociální oblast:

- Do každé třídnické hodiny zařazuji aktivity zaměřené na práci s klimatem třídy a rozvojem socio-emočních dovedností.
- Dávám žákům a rodičům možnost podílet se na plánování rozvoje školy a vyhodnocování školních akcí.
- Do výuky zařazuji aktivity podporující respektování odlišností alespoň třikrát za pololetí.
- Poskytuji rodičům informace o významu well-beingu (např. pomocí různých akcí pro rodiče) alespoň jednou za rok.
- Realizuji ankety pro rodiče zaměřené na získání jejich názoru na plánované školní akce a jejich možnost zapojení se do nich alespoň jednou za rok.
- Na začátku školního roku zařazuji do výuky adaptační programy pro podporu respektujících vztahů.
- Každý den využívám různé formy ranních pozdravů se žáky.
- Účastním se realizace programů primární prevence se zaměřením na třídní klima alespoň jednou za rok.
- Průběžně společně se žáky vytvářím pravidla chování ve třídě a cílenými opatřeními podporuji jejich fixaci.

Příloha 2 – Přepis polostrukturovaného rozhovoru

Informant č. 1 - školní speciální pedagog, délka rozhovoru 12:14

1. Na jaké pozici ve škole pracujete a jak dlouho?

I 1: No, pracuju tady jako školní speciální pedagog a zatím jako jenom krátce, teprve od září.

2. Co škola dělá pro podporu well-beingu žáků?

I 1: No tak jelikož jsme velká škola, tak spíš bych to jako vztáhla na jednotlivce a na učitele ve třídě, tak jelikož jsem tady krátce, jak jsem říkala, takže tady tak po těch třídách běhám, no a v některé třídě je to vidět (smích) a v některé třídě to vidět není, takže třeba v jedné třídě pan učitel s těmi dětmi bych řekla, že pracuje trošku jinak, takže tam zapojuje i prostě takové ty různé, jak bych to řekla (pauza) prvky, takže ty děti když potřebujou, tak samozřejmě můžou kdykoli jít na záchod, napít se a ikdyž je to nevyhnutelně nutné, tak i kousnout do té svačiny během hodiny (smích), taky používaj různé difuzéry a vůně a tak, takže to jde i cítit v té třídě, když tam jako vejdete, no takže to bych takhle vypíchla jedno konkrétní.

T: A něco třeba i od vedení školy? Jak se k tomu staví?

I 1: No myslím si, že ne (smích).

3. Jak podporuje ŠPP psychické zdraví žáků a jak podporuje posílení kompetencí učitelů v oblasti well-beingu?

I 1: No, jelikož je to teďka nějaká nová vlna bych řekla, tak si myslím, že tady ten well-being zatím moc neproběhl.

4. Jak je zajištěna bezbariérovost školy a možnost volného pohybu ve škole?

I 1: Tak máme tady výtah, v 2. patře nebo vlastně furt je to jakoby 1. patro, je i bezbariérová toaleta, no a (pauza) pohyb myslíte jako všeobecně? Jo, po celé škole nebo i venku. O velkou přestávku mají právě možnost chodit ven na hřiště podle počasí samozřejmě (smích), takže učitelé i děti to vítají jako opravdu vyběhnout o tu velkou přestávku většina dětí jde ven.

5. Jak je ve škole zajištěno zdravé stravování žáků?

I 1: Škola nemá tady právě žádnou jídelnu, takže děti chodí tady do centrádky.

T: A co se týče svačin, třeba v bufetu?

I 1: Ne to tady nemáme, je dole akorát automat na pití, takže svačiny a to ne, děti si nosí svačiny z domova.

6. Jak škola zajišťuje prevenci rizikových jevů?

I 1: No tak to teda tady máme metodičku prevence, takže ta vždycky zajišťuje nějaký jako program, hlavně pro ty druhostupňové je to, ale jsou to zase externí pracovnice, které jako dochází a mají pro ty děti připravený jako program a letos jsem se toho účastnila a měli to jako pěkně připravený a je to zase bych řekla takový jako jiný, že jsou to lidi z venku, takže ty děti trochu že jo jinak reagují, no a jinak mají třídnické hodiny vlastně jednou za měsíc, takže tam řeší, co je aktuálně jakoby potřeba, takže možná i když přijde tady na ty rizikový jevy, tak i to.

7. S jakými externími organizacemi škola spolupracuje při zajištění programů pro žáky?

I 1: No tak tady ty paní byly teda (pauza), to bych se musela zeptat kolegyně, protože to zajišťovala ona, takže to nevím, ale byla to tady nějaká litoměřická organizace, no a (pauza) jinak pracujeme vlastně teďka s (pauza) počkejte, Centrum duševního zdraví pro děti a mládež.

T: To je super

I 1: Je to v Terezíně a snažím se teď tím, že ta škola je velká a je nás tolik, takže se snažím tak jako více rozhazovat ty sítě i tady do těch organizací, a to by vám asi pak spíš zodpověděl kolega výchovný poradce.

T: Jo s tím taky budu mluvit.

I 1: Ale tam jsme si to teďka rozdělili, že on dělá víc to kariérové poradenství, takže tam jsou zase vlastně ty lidi z téhle oblasti, no a ta kolegyně metodička prevence vlastně skrz ty preventivní programy, no ale to bychom se musely zeptat co konkrétně, teda jako jaká konkrétní organizace to je.

8. Jak probíhá projektová výuka na škole?

I 1: Ehm no (pauza) učitelé organizují vždycky jednou za čas nějaké projektové dny, takže teď, abych vám pravdu řekla, tak to jsou asi 4 nebo 6 do roka, to přesně nevím, protože tím, jak jsem nová, takže se zkuste zeptat ještě kolegy, jestli s ním budete mluvit a ehm měli jsme jakoby Mediální den, ten už jako proběhl, pak je tu nějaký Den divočiny a tak, takže vždycky to probíhá na celé škole, jestli vám to takhle stačí nebo byste chtěla víc konkrétně, tak se můžu podívat.

T: Tak jestli můžete, tak klidně.

I 1: Takže Mediální den, ten už proběhl, pak je Den divočiny, já se přiznám, že to úplně neznám, tím že jsem ještě přes ten projekt, tak jako jsem trochu i mimo to dění a je toho tolik, že než člověk vpluje do toho systému školy, pak Den harmonie, Den země a Etno den, takže pět.

9. Jak od žáků získáváte zpětnou vazbu (např. v rámci školního parlamentu)?

I 1: Jo tak to měli zrovna včera, školní parlament, ten probíhá jednou za měsíc, toho já se teda neúčastním a jsou tam myslím vždycky dva zástupci ze třídy plus výchovný poradce a (pauza) vedení vlastně z vedení školy no a dneska mají dokonce i fórum, což bývá i jednou za čas i s městem, ale že teďka to nějak jako časově nevyšlo, takže teďka je to jako v rámci školy, kde jsou zase jako většinou ty zástupci, co choděj do parlamentu, tak jdou na to fórum a tam zase probírají věci, co by třeba chtěli tady na škole změnit A ještě nějaká jiná forma nebo jenom ten školní parlament? Školní parlament a tady to fórum, no a pak asi v rámci třídnických hodin a tak, jako řekla bych, že tady je to nastavený tak jako dobře rodinně, že v podstatě kdykoliv, kdy je potřeba (smích).

10. Jaké pořádáte celoškolské akce umožňující neformální komunikaci mezi žáky a pedagogy?

I 1: No tak byl vánoční jarmark, to je i vlastně pro rodiče, a to možná se asi doptejte kolegy, teďka se bavili, že jako by udělali jarní jarmark, ale to nevím, jestli dělají buď ten nebo ten a jinak vlastně tím, že jsou tady ty sbory, tak ty děti se hodně potkávají tam, ale už jsou to zase jenom určití učitelé samozřejmě, jinak takhle možná ty projektové dny, že tam je to také jako trochu uvolněnější no, jinak takhle nevím o ničem, co by se dělo ještě jiného (smích).

11. Jak si myslíte, že můžete jako školní speciální pedagog přispět k podpoře well-beingu ve škole?

I 1: No (smích) tak asi přes ty (pauza) učitele, přijde mi, že jsem tady teďka takové jako ruce navíc (smích) a snažím se prostě těm učitelům jakoby pomoci nabídnout a jako i (pauza), kdyby potřebovali prostě cokoli, co se výuky týče, tak asi ne, ale prostě s něčím pomoci a ulevit, aby jim bylo jako líp, aby se jim líp pracovalo, no a pro ty děti to tak většinou vpluje, že se domluvíme s tím panem třídním učitelem nebo paní učitelkou na tom prvním stupni teda a snažíme se jakoby v těch hodinách si to tak jako rozdělit a tak no.

T: A k vám teda ty děti chodí i samostatně?

I 1: Jo, já jako speciální pedagog mám ten předmět speciálně pedagogické péče, takže tam mám ty děti, co to mají doporučené z poradny nebo z SPC a potom, když jako potřebují něco řešit a

tak, tak je i možnost, že se sejdeme i jako prostě jenom jeden na jednoho. No ale to bych řekla, že se teďka jako začíná teprve trošičku tak jako otvírat od toho září, protože přeci jenom jsem pro ně cizí osoba.

T: A předtím tady nebyl speciální pedagog ani psycholog?

I 1: No psychologové nejsou všeobecně skoro vůbec, to je problém a nevím, jestli víte teďka je ten projekt OPJAK se to jmenuje – Operační Program Jan Amos Komenský a je to vlastně nastavený z ministerstva a snaží se právě do škol dostat ty speciální pedagogy a psychology, takže je to tahle financováno z té Evropské unie, ale pořád jako je nás nedostatek, školy by chtěly hodně ty psychology, ale ono to prostě nejde.

12. Co by se mohlo v celkovém přístupu k well-beingu zlepšit na vaší škole?

I 1: No (pauza), já si myslím, že to v podstatě dělá každej, jen to není tak jako pojmenovaný, takže možná na to jako víc upozornit, víc to zkonkretizovat. Ale upřímně ti učitelé toho mají tolik za hrbem, že jako (pauza), jako jo nemůžu říct, že by byl někdo, kdo to jako vůbec nedělá, to asi ne, spíš nemám možnost v těch hodinách úplně být, ale toho prostoru je opravdu málo.

13. Myslíte si, že škola dostatečně podporuje well-being žáků?

I 1: A vy to myslíte jako od toho vedení?

T: Spíš to myslím celkově nebo to můžete nejdřív specifikovat od učitelů a pak i do toho vedení.

I 1: Tak asi bych řekla, teď si možná budu protiřečit proti tomu, co jsem řekla, ale jako, když se nad tím tak zamyslím, tak že to není jako zkonkretizovaný a pojmenovaný, ale řekla bych, že jako ano podporuje.

Respondent č. 2 – výchovný poradce, délka rozhovoru 12:11

1. Na jaké pozici ve škole pracujete a jak dlouho?

I 2: Začal jsem tu učit, když si byla v 6. třídě, to už je docela dlouho co (smích)? Takže asi 12 let, z toho jsem 4 roky dělal vašeho třídního a pak už jsem žádnou třídu nechtěl a začal jsem dělat toho výchovného poradce. Jenže teď odešla jedna učitelka, takže jsem za ní musel převzít zas i to třídnictví.

2. Co škola dělá pro podporu well-beingu žáků?

I 2: Hm, to by mě zajímalo, co řekla L. (smích), no tak máme třídnický hodiny jednou za měsíc, podle mě by měly bejt častěj, aby to mělo větší efekt, ideálně každéj tejdne, ale tak aspoň jednou za měsíc je ta třídnická, v rámci preventivního programu máme aktivity zaměřený, dalo by se říct, taky tímhle směrem, na tu komunikaci mezi žáky ve třídě, právě i jako vzájemnou nějakou spolupráci, respekt, toleranci a podobně, no (pauza), o velký přestávce maj možnost využívat to hřiště venku, to je taky pro někoho důležitý vypadnout z té třídy někam i na vzduch a na slunce, vidět se s někým z jinejch tříd nebo i ten sport trošku, míč si půjčit.

3. Jak podporuje ŠPP psychické zdraví žáků a jak podporuje posílení kompetencí učitelů v oblasti well-beingu?

I 2: Žáci maj možnost takovou tu základní, přijít, což někteří udělaj, zkontaktovat nás, přijít sem, je tady k tomu ten koutek určenej, že si tu s nima sedneme a můžou nám jako sdělit, co potřebujou, svěřit se někomu, poradit něco nebo doporučíme, co jako když má někdo třeba nějaký jako problémy se sebou, s někým dalším, tak ho můžeme dokázat, doporučit někam dál, tady leží letáček zrovna – Centrum duševního zdraví třeba teď nově nebo do poradny a podobně no.

T: A ještě ta druhá část otázky – Jak podporuje posílení kompetencí učitelů v oblasti well-beingu?

I 2: No u učitelů (pauza).

T: Nebo jestli vůbec?

I 2: Měli jsme v loňském roce dvoudenní seminář Hodnotový vzdělávání, kde to bylo tak trochu bych řekl zaměřený ne jenom na to, co učim, ale i jak s těma dětma komunikuju, jakým způsobem jim můžu něco předat i takovej ten vztah žák-učitel, není to přímo asi well-being, ale jako myslim, že se to tam dá zařadit.

4. Jak je zajištěna bezbariérovost školy a možnost volného pohybu ve škole?

I 2: Tak škola je bezbariérová, máme výtah, snížený prahy všude, no sem zrovna ne (smích), ale do učeben, když se dělal výtah před pár lety, tak abychom byli bezbariérový, tak jsme museli snížit ty prahy, udělat WC pro invalidy, takže škola může bejt označená jako bezbariérová a volnej pohyb tam byla ta otázka?

T: Jo, volný pohyb ve škole.

I 2: Jo v podstatě o přestávkách maj možnost kamkoli se pohybovat, to jim nikdo nezakazuje, velká přestávka to hřiště ještě, teď nově jsme udělali ještě, že můžou do čítárny o velký přestávce. Tam si číst nebo bejt v klidu a učit se, protože někomu vadil ten hluk ve třídách, takže to teď máme nově tady takovou klidovou tichou místnost, no a nesměj opouštět areál školy z bezpečnostních důvodů že jo, je to základka.

5. Jak je ve škole zajištěno zdravé stravování žáků?

I 2: Těžko (smích), na nějakej bufet tu nejsou prostory a podmínky.

T: Ale bejval tady.

I 2: No, to bejvalo kdysi, že tam bylo aspoň něco málo, byly tam i ty bagety, ale pak vyšla ta Pamlsková vyhláška, že se na základkách nesmí skoro nic prodávat, no na první stupeň, tím to je teda nějak zajištěný, že dávaj ovoce a mlíko do škol, bylo období, kdy to bylo i na druhěj stupeň, jenže to teď zrušili, ale to neovlivníme my že jo, to je daný shora, no a když jsme zjišťovali právě podmínky bufetu nebo nějakýho automatu, tak tou Pamlskovou vyhláškou je to tak omezený, že mi přijde, že je to až trochu, že to má jako opačnej efekt, že pak nejde prodávat skoro nic a děti si dole u Vietnamce kupujou prostě sajrajty, horší než kdybychom tady mohli prodávat něco normálního, takže v podstatě jenom na prvním stupni ovoce a mlíko do škol a druhěj stupeň holt jako (pauza), dole je automat na nějaký nápoje, je od Coca-Coly, ale není tam Coca-Cola, Fanta, ale jsou tam nějaký minerálky, Cappy a tyhle ty džusy, aby to splnilo ty podmínky. No a v 8. třídě ve výchově ke zdraví maj zdravěj životní styl, takže tam se to jako učeť aspoň teoreticky (smích).

6. Jak škola zajišťuje prevenci rizikových jevů?

I 2: No tak to už jsem tady částečně zmínil, že vlastně máme v rámci preventivního programu školy ty různý besedy, dvakrát za rok maj vždycky žáci - každá třída na nějaký téma, takže tam určitě jsou zařazený i témata prevence, K. je metodik prevence, ale ta tu teď není, ta by to řekla asi do podrobná, ale jsou tam témata jako návykový látky a další věci, sexuální rizika a podobný

další různý rizikový jevy a pak v rámci některých předmětů jako je občanka třeba, výchova ke zdraví, tak tam to taky je. Ještě je tady schránka důvěry, do který mohou něco dát v tý písemný podobě anebo máme tu elektronickou schránku Nenech to být, ten projekt, vlastně že žáci tam můžou anonymně poslat, přijde to vedení školy a mně, buď se může podepsat nebo se nemusí podepsat, takže i takhle tou elektronickou formu se může svěřit a poukázat na něco, že má problém s něčím nebo někdo ze spolužáků.

7. S jakými externími organizacemi škola spolupracuje při zajištění programů pro žáky?

I 2: No (pauza), tam to brala K. od (pauza), jestli to bylo přes Červenej kříž.

T: Nebo třeba čím se ta organizace zabývá?

R 2: Dělej přímo pro školy takhle, já myslím, že to bylo od Červeného kříže většina těch besed (pauza), no a s poradnami samozřejmě.

8. Jak probíhá projektová výuka na škole?

I 2: No tak my už tady máme tradici několik let projektových dnů zaměřených na nějaká témata, jako je třeba ekologie, Den země, Etnoden – různý národnostní etnický menšiny, Mediální den – na mediální výchovu, no a teď letos máme ještě nově šablony z Operačního programu Jan Amos Komenský, kde každá třída má 32 hodin za rok právě vyčerpat na nějakou inovativní projektovou výukou, to je v režii hlavně třídních učitelů, případně spolupráce na druhým stupni i se třídními, kde se snažíme vlastně nějakým jako netradičním způsobem učit i v terénu nebo s účastí nějakýho odborníka nebo i v rámci ozdravných pobytů tam zařadit nějaká témata, když tam na to je prostor prostě i jako takový ty mimoškolní věci.

9. Jak od žáků získáváte zpětnou vazbu (např. v rámci školního parlamentu)?

I 2: No školní parlament máme, ten funguje, jednou za dva týdny se scházíme a tam probíráme různý problémy a nápady a jednou za rok je školní fórum, to tady bylo zrovna minulý týden, kde je taková jako rozšířenější platforma, kam přijde i víc žáků než jen ty zástupci v parlamentu a kde je prostor i víc do souvislejší části, to dopoledne celý tam o tom diskutovat o těch problémech.

T: A toho se účastníte obojího?

I 2: Jo, já jsem jako koordinátor parlamentu, a i to fórum moderuju vždycky.

10. Jaké pořádáte celoškolské akce umožňující neformální komunikaci mezi žáky a pedagogy?

I 2: Tak třeba ty projektové dny, tam se i v některých záměrně míchají z některých ročníků žáci mezi sebou, na ozdravné pobyty většina tříd jezdí se svými třídními na pobyty na konci školního roku většinou, šesťáci na začátku školního roku, protože tam se mírně obmění kolektiv, odejdou na gympl, doplnějí se do ročníku, takže tam taky a hlavně u mladších žáků máme takové akce, říkáme tomu děti-rodice, kde vlastně se nějak neformálně mimo výuku sejdou žáci s rodiči i s třídním učitelem formou nějakého třeba víkendového výletu nebo odpoledne někde, taková jako neformální akce, a nebo když si žáci připraví něco a rodiče přijdou, akademie na konci 5. a 9. třídy, v 9. třídě minitaneční, takže věneček potom, kam přijdou i rodiče, mladší děti zas nějaký vánoční besídka třeba před Vánocema, takže v tomhle si myslím, že máme dost těch příležitostí.

11. Jak si myslíte, že můžete jako výchovný poradce přispět k podpoře well-beingu ve škole?

I 2: No, snažím se podporovat to, co tady je, to jsme tady během těch předchozích otázek zmiňovali, osobně třeba ten parlament, fórum, případně ty další věci, spoustu těch nápadů taky vzešla z toho parlamentu, třeba že bude ta čítárna teď otevřená, že ne každé je sportovně zaměřené, ale že někdo si chce číst, být v klidu, no a nebo i něco nového se snažit, když je příležitost a bohužel teda nějaké další podmínky k tomu úplně nejsou, jako vymějšlet hodně nových věcí, za první časový hledisko, kdy jako sotva stíhám povinnosti, který mám nebo pak taková ta spolupráce, že člověk by potřeboval nějakou ještě širší tým lidí kolem sebe, který by mu s tím pomohl, teď tu teda máme nově speciální pedagožku, což je skvělý, protože konečně má někdo čas se víc věnovat něčemu, než já mám dvě hodiny týdně v rozvrhu, takže to vidím jako velký plus, ještě ideálně školní psycholog, kdyby byl, aby se nám tím rozšířil a bylo by to ideální.

12. Co by se mohlo v celkovém přístupu k well-beingu zlepšit na vaší škole?

I 2: No (pauza), nevím, co říct.

T: Nebo si myslíte, že je všechno super?

I 2: No super všechno není, buď ještě personálně ještě posílit poradenský pracoviště, mít na to víc času prostě, protože by to mohlo být i v kompetenci ŠPP, kdyby tu byl ještě ten školní psycholog, to by bylo úplně úžasný, že ten by si mohl vzít víc na starost well-being a třeba

spolupráci s učiteli a větší podpora od vedení školy asi (pauza). Nebudeš to dávat řediteli (smích).

13. Myslíte si, že škola dostatečně podporuje well-being žáků?

I 2: No mohla by víc, ale narážíme na ty problémy, který jsem zmínil v předchozí odpovědi.

No takže, podporuje, ale mohla by víc.

Příloha 3 – Ukázka kódování rozhovoru

2. Co škola dělá pro podporu well-beingu žáků?

R 2: Hm, to by mě zajímalo, co řekla (smích), no tak máme třídnický hodiny jednou za měsíc, podle mě by měly bejt častěj, aby to mělo větší efekt, ideálně každéj tejdén, ale tak aspoň jednou za měsíc je ta třídnická, v rámci preventivního programu máme aktivity zaměřený, dalo by se říct, taky tímhle směrem, na tu komunikaci mezi žáky ve třídě, právě i jako vzájemnou nějakou spolupráci, respekt, toleranci a podobně, no (pauza), o velký přestávce maj možnost využívat to hřiště venku, to je taky pro někoho důležitý vypadnout z té třídy někam i na vzduch a na slunce, vidět se s někým z jinejch tříd nebo i ten sport trošku, míč si půjčit.

třídnické hodiny

prevence rizikových jevů

polyvalentní aktivity

3. Jak podporuje ŠPP psychické zdraví žáků a jak podporuje posílení kompetencí učitelů v oblasti well-beingu?

R 2: Žáci maj možnost takovou tu základní, přijít, což někteří udělaj, zkontaktovat nás, přijít sem, je tady k tomu ten koutek určenej, že si tu s nima sedneme a můžou nám jako sdělit, co potřebujou, svěřit se někomu, poradit něco nebo doporučíme, co jako když má někdo třeba nějaký jako problémy se sebou, s někým dalším, tak ho můžeme dokázat, doporučit někam dál, tady leží letáček zrovna – Centrum duševního zdraví třeba teď nově nebo do poradny a podobně no.

školní porad. pracoviště

externí pomoc